
Gehoorzaamheid beter dan offerande

Een preek uitgesproken door C.H. Spurgeon in The Metropolitan Tabernacle, Newington.

Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, luisteren is beter dan het vette der rammen. 1 Samuël 15:22

Saul had de opdracht gekregen om alle Amalekieten te verdelgen, samen met hun vee. In plaats dat hij dat deed, liet hij de koning leven en liet hij zijn mensen de beste ossen en schapen uitzoeken. Toen hij hiervan rekenschap moest afleggen, verklaarde hij dat hij het deed met het oog op een offer voor God. Maar Samuël bestreed dit meteen met de verzekering dat zulke offers geen verontschuldiging voor een daad van ongehoorzaamheid kunnen zijn. Daarbij uitte hij de zin die de huidige generatie best in gouden letters zou kunnen ophangen: “Gehoorzaamheid is beter dan slachtoffer, luisteren dan het vette van de rammen.”

Ik denk dat in dit vers een waarschuwing ligt, allereerst voor belijdende christenen en vervolgens ook voor onbekeerden.

I. Ik wil mij eerst richten tot mijn broeders en zusters in Christus Jezus en al diegenen die een belijdenis van het geloof in Hem hebben afgelegd. Laat het in uw herinnering gegrift staan dat het (strikt) blijven in de wegen van de Heiland veel beter is dan een uitwendige vorm van religie. Het is beter met een opmerkzaam oor naar Zijn voorschriften te luisteren dan het vette der rammen te brengen, of iets anders dat u op het altaar zou willen leggen.

Misschien herinneren sommigen van u zich vanavond ineens wel dat zij de een of andere plicht verzaken. Het is niet ongewoon dat christenen best weten wat zij zouden moeten doen, dat hun

geweten daar een licht over laat schijnen, en het toch niet doen. Als u nalaat om de minste van Christus' geboden aan Zijn discipelen te doen, dan bid ik u, wees niet langer ongehoorzaam. Er zijn bijvoorbeeld enkelen onder u die gelovig geworden zijn en weten dat zij gedoopt behoren te worden.

Mocht u nog denken dat dit niet uw plicht is, dan geldt dit voor u niet. Maar als u voelt dat het voor u goed is, en u het niet doet, dan kan ik u wel vertellen dat alle uiterlijke zaken die u doet om uw afhankelijkheid aan uw nieuwe Meester te tonen en alle goede werken die u doet, niet opwegen tegen het veronachtzamen van dit aspect. "Gehoorzamen", ook in de kleine en niet zo belangrijke dingen, "is beter dan offerande." Het luisteren naar de geboden van de Heere is beter dan het vette der rammen.

Misschien zijn er hier wel enkelen die, hoewel zij belijdende christenen zijn, hun geld op oneerlijk wijze verdienen. Uw geweten heeft al vaak gezegd: "Houd daarmee op." U bent in een positie waarin een christen zich niet behoort te bevinden. U denkt misschien: Laat ik nog wat geld hiermee verdienen, er dan mee ophouden en heel veel goede dingen met dat geld gaan doen. Helaas! God moet niets van uw geld hebben. Hij vraagt helemaal niet om de offers die u van plan bent te brengen.

"Misschien bevindt u zich in een christelijke kerk waar u veel zaken ziet die verkeerd zijn en weet u dat u uw stem daartegen zou moeten verheffen. Maar u doet niets. U denkt: Ik ben hier nuttig en als ik wegga, kan ik waarschijnlijk niet zoveel nuttige dingen doen. U houdt uzelf voor de gek. Uw "nuttigheid" is als het vette van de rammen, waar God geen behoefte aan heeft. Mijn broeder, een christen behoort te wandelen in de wegen die zijn Meester hem wijst, waarbij hij de gevolgen aan de Almachtige overlaat. Uw nuttigheid is van geen nut als u niet doet wat de Meester gebiedt, ondanks alle gevaren en risico's. Ik raad u aan de bevelen van de Koning op te volgen. Wat Hij u ook zegt, doe dat.

Ga met Maria aan Zijn voeten zitten en als u weer opstaat uit uw eerbiedige houding, laat dit gebed op uw lippen zijn: "Help mij Uw geboden te doen, want dat is een heerlijke weg. Laten mijn hoofd, hart of handen niet zondigen tegen mijn God" (Engels gezang). Het kan zijn, dierbare broeder, dat er in uw leven een hele slechte gewoonte is geslopen, waar u eigenlijk wel van geniet. U kunt zich verontschuldigen met de gedachte: "Ik ben toch altijd bij de kerkdiensten, ik geef zoveel van mijn levensonderhoud aan het werk van de Heere." Ik ben blij dat u deze dingen doet, maar o! geef die zonde op! Breek hem in stukken en smijt hem weg. Want als u dat niet doet, is al uw offervaardigheid onaangenaam voor de Heere. Het eerste wat God vraagt is gehoorzaamheid. Al zou u preken met de tong van mensen of engelen, of uw lichaam overgeven om verbrand te worden, uw goederen allemaal aan de armen geven, toch zou u dat alles niets baten als u niet luistert naar de Heere en Zijn wil doet."

"Het is goed als u nog zo volgzaam bent als een klein kind en gewillig bent om van God te leren. Nog beter is het als men het geleerde meteen in de praktijk gaat doen. Hoeveel uitstekende christenen zijn er niet die een kudde schapen offeren op het altaar van God, en toch het woord van de Heere niet gehoorzamen. Kijk eens naar de lijst met onze zendelingen en stel uzelf de vraag: Dragen deze mensen soms veel bij aan het verbreiden van het Evangelie omdat zij gehoorzamen aan het voorschrift: "Gaaf dan heen en onderwijst al de volken." U vindt het geven van uw geld

daarvoor al een heel offer, maar gehoorzaamheid is beter. Beide moeten samengaan. Maar van die twee is gehoorzaamheid beter dan het geven. Noachs offer ging rechtstreeks op tot God, want in Gods ogen was de gehoorzaamheid waarmee hij aan de ark bouwde en er met zijn gezin binnenging veel kostbaarder.”

Daarom staat zijn naam ook tussen de helden van het geloof en worden zijn daden vermeld met eer en waardigheid.

Het moet mij van het hart dat gehoorzaamheid in het zorgen voor zieken en behoeftigen uit alle klassen veel beter is dan het brengen van offers. Wij zijn blij met de ziekenhuizen in deze stad. Die zijn ook goede eerbewijzen aan onze religie. Wij zien ze als rijpe vruchten van onze christelijke beschaving. Het christendom geneest zowel de geestelijke als de lichamelijke toestand van de mens. De geestelijke nood wordt vooral in de kerk genezen, de lichamelijke vooral in het ziekenhuis. Er zijn geen edeler woorden in onze taal dan die te vinden zijn op de gedenkstenen en inscripties van onze ziekenhuizen: “Tot stand gekomen door vrijwillige bijdragen.” Wat vinden wij dat geweldig. In Rome stonden majestueuze monumenten. In Griekenland had men trofeeën van de oorlog. In Egypte bouwde men piramides en geweldige graftombes. In Assyrië stonden geweldige zuilen. Maar dit alles moeten we toch als zielige uitingen van menselijke trots en ijdelheid zien als we het vergelijken met onze uitingen van door God gegeven liefde voor onze medemens. Toch worden al deze huizen van barmhartigheid en genezing een kwaad voor onszelf -hoewel ze een zegen zijn voor zieken- als we alleen onze centen afgeven aan de boekhouder en nalaten persoonlijk de weduwen en de wezen in hun nood op te zoeken, de hongerigen te voeden, zieken te verzorgen, en zoals onze Meester, rond te gaan en goed te doen.

Geef, zoals God u geeft. Bedenk dat God niet alleen geeft, maar ook handelt. “Ga heen en doe desgelijks.” Offer, maar wees ook gehoorzaam. Het geven van een beker koud water aan één van de minste discipelen in gehoorzaamheid aan de Heere, is een gouden daad, die door onze hemelse Vader meer dan wat ook wordt gewaardeerd, meer dan zilver en goud.

Ik wil dit met ernst onder uw aandacht brengen. Schiet u nu iets te binnen dat u veronachtzaamt? Is er een zonde die u uzelf toestaat? Is er een stem in uw geweten die u liever niet wilt horen? Is er een schriftplaats die u niet onder ogen durft te zien, omdat u hem niet nakomt? Laat Samuëls stem dan vandaag tot u doordringen en u aansporen om meer genade te zoeken. Want gehoorzamen is beter dan offerande.

II. Vanavond wil ik een speciaal woord richten tot de onbekeerden. Moge de Meester ons genade geven om met liefde, getrouw en eerlijk met hen om te gaan.

Geliefde toehoorder, God geeft u een opdracht. In deze opdracht ligt het eeuwige leven besloten. Het negeren van deze opdracht brengt eeuwige rampspoed met zich mee. De opdracht is: “Geloof in de Heere Jezus en u zult zalig worden.” Het Evangelie komt niet tot u zoals de wet, die zegt: “Doe dit en gij zult leven.” Het Evangelie zegt in de taal van Jesaja: “Hoort aandachtiglijk naar Mij; hoor, en uw ziel zal leven.” Het Evangelie vertelt u dat wie in Jezus Christus gelooft, uit God geboren is. De verkondigers van het kruis mogen uitgaan en roepen: “Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, die zal zalig worden; die niet zal geloofd hebben zal verdoemd worden.” Johannes zegt heel beeldend: “Dit is Zijn gebod, dat wij zouden geloven in de naam van Zijn Zoon Jezus Christus.”

Geloven betekent vertrouwen, vertrouwen met het hele hart. En wie op de Heere Jezus vertrouwt met zijn gehele hart, heeft de belofte van het eeuwige leven. Als de daad oprecht is, is dat het resultaat van het eeuwige leven dat al aan u geschonken is.

God moet vanwege Zijn rechtvaardigheid de zonde straffen. Daarom moet Hij u straffen. Maar Jezus Christus is mens geworden en heeft geleden in plaats van de mensen. Iedereen die op Jezus vertrouwt, gehoorzaamt Gods eerste gebod voor zijn redding. Let op, zondaar. God beveelt het en Hij heeft het recht dat te doen. Als Hij u wil redden, heeft Hij ook het recht te bepalen hoe Hij dat wil doen. God heeft een deur geopend in de vorm van eenvoudig geloof.

Niet alleen heeft God het recht deze manier te kiezen, het is ook de enige manier die bij ons past. Als God alleen diegenen zou redden die de wet zouden houden, wie zou dan zalig worden? Als Hij alleen genade gaf aan degenen die heilig en goed zijn, waar zou u blijven? Maar de weg van het geloof gaat wel, vooral voor degenen die Gods geboden overtreden. Ook al is de zondaar stervend, al hangt hij al aan het kruis, zoals de moordenaar naast Jezus, toch wordt hij gered want de manier van redding is om op Christus te zien, en dat doet hij. Waarom zou u zich verzetten tegen Gods weg met u? Niets is eenvoudiger. Op deze wijze wordt Zijn geliefde Zoon het meest geëerd. Uw vertrouwen in Christus geeft Hem heerlijkheid, daarom verheugt God Zich in uw geloof. Het geloof is ook een zegen voor uw ziel, het geeft troost. Het maakt u leeg en het vult u met iets anders. Het doodt trots, maar het geneest de wond door vertrouwen in Jezus te geven.

Stel uw vertrouwen in Jezus, dat is de beste manier die ik kan bedenken om verzoend te worden met God door het bloed van de Verlosser. Wees daarom niet boos omdat God genadig is, en verzet u niet als u een stem van binnen hoort die zegt: “Kijk, zondaar, kijk naar Hem Die aan het kruis stierf, door dat kijken, zult u leven.”

Nu dit punt duidelijk is, stuiten we op de volgende ervaring: dat de meeste mensen liever niet gehoorzamen aan God, maar een offer willen brengen. Zij veronderstellen dat hun eigen weg om gered te worden veel beter is dan die de Almachtige heeft bedacht. Daarom offeren zij vette rammen. Dit neemt verschillende vormen aan, maar het principe is steeds hetzelfde. De één zegt: “Ik zal mijn pleziertjes opgeven. U zult mij niet meer zien in de danszaal, in het theater, in de concertzaal. U komt mij niet meer tegen in slecht gezelschap. Ik zal alle dingen opgeven die mijn hart zo goed vond. Zal dat mij nu niet redden?” Nee, zo gaat dat niet.

Een ander zegt: “Ik zal regelmatig naar de kerk gaan. Alle diensten zal ik bijwonen, ook doordeweeks. Ik zal deelnemen aan de sacramenten, mij laten dopen. Ik zal aan alle uiterlijkheden meedoen. Zal dat mij niet redden?” Nee, ook dat niet. Het gaat niet om de uiterlijkheden, maar om een verandering in de ziel. Die verandering krijgt u alleen als u Jezus Christus gaat vertrouwen. Er was een tijd dat de leer in veel hoger aanzien stond dan thans bij sommige christenen.” U zult altijd mensen tegen komen die een christen meer waarderen om zijn bijdrage aan de kas van de kerk, dan om de vastheid van zijn geloof. Maar ik denk dat, als je mensen al moet beoordelen, je ze moet beoordelen op het luisteren naar Gods stem. Ik zou een rijke ketter verachten, maar de arme, godvrezende discipel zou ik met heel mijn hart verwelkomen.

Al de kostbare giften aan de kerk hebben alleen waarde als tekenen van een innerlijke toewijding aan God. Maakt het wassen van de ramen de inwoners van een huis schoon? Als een groot

herenhuis wordt opgeknapt en versierd, worden de mensen die daarin wonen dan gezonder of heiliger? Wij lezen dat duivels komen in een geveegd en gereinigd huis, en het laatste van zo iemand is erger dan het eerste. Al dat optuigen van de buitenkant is slechts het versieren van graven. Het gaat om het innerlijk. De uitwendige religie kan u niet meer schenken dan het versieren van de buitenkant.”

“Ja, maar”, roept nu iemand, “als ik mijzelf straf voor alles wat ik heb gedaan? Ik zal hiervan afzien, ik zal mij dat ontzeggen, ik zal deze lust tenietdoen, ik zal dat kwaad opgeven.” Vriend, als u kwade dingen doet, houd daar dan mee op. Maar het is niet daardoor dat u gered wordt. U behoorde dat in het geheel niet te doen. Gods bevel is: Geloof. Al zou u uzelf ook straffen en alle lusten offeren op het altaar, dan moet ik nog net zo streng als Samuël tegen u zeggen. “Gehoorzamen is beter dan offerande, luisteren naar de boodschap van het Evangelie is beter dan het vette der rammen.” Weer anderen denken dat als zij bij dit alles nog een grote mate van vrijgevigheid hebben, zij toch zeker wel gered zullen worden. “Veronderstel dat ik mijn geld geef aan de armen, aan de kerkbouw, aan alle goede doelen, zal dat mij niet redden?” Zondaar, waarom stelt u deze vraag? God heeft een deur voor u geopend. Er staat boven: “Geloof en u zult leven.” Toch loopt u rond en probeert u een andere deur te vinden. Alles is al van God, Hij heeft uw vrijgevigheid niet nodig. Hij wil uw gehoorzaamheid in het geloof. Nog weer een ander zegt: “Ik ga naar de goede kerk. Ik ga niet naar de rooms-katholieken, maar wel naar de Episcopale Kerk. Zij zitten goed. Zij kunnen toch wel wat voor mij doen?” Helaas, ook zij kunnen niets voor u doen. Er is niets in een mens dat u zou kunnen helpen, ook niet als hij een geestelijke is. Priesters kunnen al helemaal niet helpen. Er is niets zo erg op deze aarde als de schijn ophouden dat mensen de genade van God kunnen geven aan anderen. Wij zijn mensen van gelijke beweging als u.

God vraagt van u geen onderwerping aan uw medemens. Hij vraagt u niet te luisteren naar orgelspel of prachtige ceremoniën bij te wonen. Wat hij van u vraagt is dit: dat u gelooft in de Heere Jezus Christus, dan zult u leven. Vertrouw de Heiland en u zult niet omkomen.

“Gehoorzamen is beter dan offers brengen.” Nu moet ik u laten zien dat dat werkelijk zo is! Mensen proberen altijd hun eigen wegen ter verlossing op te zetten. Zij zullen overal heengaan, in plaats van tot Christus te komen en te doen wat God hun vertelt te doen. Gehoorzamen is beter. Het toont aan dat u nederig bent. Er zijn mensen in de wereld die zeggen dat het niet nederig is om op Christus te vertrouwen. Maar, laten we eens zien. Als een kind precies doet wat de ouders zeggen zonder vragen te stellen, is dat geen nederigheid? Ik denk van wel. Sommige katholieken gaan op de grond liggen en likken zelfs het stof van de vloer om boete te doen. Zij denken dat dat nederigheid is. Laten wij nu eens veronderstellen dat uw kind u heeft beledigd en u zegt tegen hem: “Kom hier. Geef mij maar een kus en alles is vergeven en vergeten.” Maar hij schudt het hoofd en zegt: “Nee, dat nooit.” Hij sluit zich alleen op en denkt dat hij zo meer goedmaakt dan door uw opdracht op te volgen. U zegt: “Mijn kind, ik moetje slaan als je niet luistert, als je nu niet komt en de vergeving aanvaardt die ik je aanbiedt, als je mij niet kust.” Het kind zegt koppig: “Nee vader, ik zal nog iets veel nederigers doen.” Dan voelt u vanbinnen dat dit kind niet nederig is, want anders zou het meteen hebben gedaan wat vader vroeg, zonder na te denken of het misschien wel vernederend was. Het zou vernederend zijn omdat vader hem had opgedragen het te doen. Als het kind in de goede geestesgesteldheid was, had het het meteen gedaan uit gehoorzaamheid.

U denkt nu misschien dat u van uw kant heel nederig bent door eerst veel overtuiging van zonde te

tonen, veel tranen te vergieten, en veel te bidden, maar het nederigste wat u kunt doen, is gewoon uitvoeren wat de Meester u opdraagt. Hij zegt: “Vertrouw Mij. Ga niet naar uw kamer om te wenen. Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.”

Sta niet als de verloren zoon bij de voerbak voor de varkens en denk niet: “Ik zal niet opstaan en tot mijn vader gaan, want ik ben nog niet in de goede staat tot ik nog veel meer geleden heb”, maar luister naar de stem die zegt: “Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan. Wat ik wil zeggen, zal ik zeggen, en als ik moet huilen, zal ik dat doen met mijn hoofd in zijn boezem, terwijl ik de kussen van zijn liefde ontvang.” Kom, arme zondaar, stel u niet in nederige hoogmoed op tegenover God. Hij nodigt u uit om op Hem te zien en te leven. Geef op die gebeden, die tranen, dat bekeerwerk, uw overtuigingen als gronden voor uw vertrouwen. Zie op naar Jezus Christus en naar Hem alleen.

Vervolgens is Gods weg ook veel heiliger. Ik zie enkele soldaten hier, vanavond. Stel nu eens dat één van hen van zijn commandant het bevel krijgt wacht te lopen bij een bepaalde deur. Maar hij krijgt ineens de ingeving “Ik ben erg gesteld op onze commandant, ik wil iets voor hem doen.” Hij zet zijn geweer tegen de muur en zoekt een winkel waar hij een boeket bloemen kan kopen. Hij is nu weg van zijn post. Als hij terugkomt heeft men ontdekt dat hij niet op zijn post was. Hij zegt: “Hier is de bos bloemen die ik ging halen”, maar ik kan zijn commandant al horen zeggen: “Gehoorzamen is veel beter. Wij kunnen je niet toestaan – de militaire discipline laat dat niet toe om bij iedere gedachte die in je hoofd opkomt maar weg te lopen en je plicht te verzaken, want wie weet wat de gevolgen zijn?” De man zou zeker via de militaire wet moeten leren dat “gehoorzamen beter is dan offers.” Het is heiliger en beter om uw plicht te doen, dan zelf uw plichten uit te zoeken en die te gaan doen.

Ik beroep mij op dit oude Boek. Waar staat dat gedeelte over “een rook in Mijn neusgaten?” Waar staat er iets over een versierde doopvont of een preekstoel die er zo prachtig uitziet? De mensen hebben een religieus schouwspel voor zichzelf gemaakt met allerlei rituelen, maar het hart van de zaak is eruit. Christus is eruit weggelaten, en daardoor werken al die rituelen niet. Wat u ook verzint aan religieuze plechtigheden, zolang u niet leert dat “gehoorzamen beter is dan offers”, hebt u God niet gevonden. Veronderstel dat ik vanavond naar huis zou gaan en de nacht op mijn knieën zou doorbrengen en denken dat ik op die manier God tevreden zou kunnen stellen. Wat zou ik daar anders mee opschieten dan dat ik zere knieën zou krijgen? Meer levert dat niet op. Wat zijn onze gebeden, onze muziek, en al die dingen waarmee we God denken tevreden te stellen nu eigenlijk waard in de ogen van Hem Die de hemel en de aarde gemaakt heeft met alle heerlijkheid van bossen, bergen, beekjes?

Laat mij u nog een voorbeeld geven. Naaman de Syriër was melaats. Hij wilde daarvan genezen worden en ging naar Israël. De profeet daar zei tot hem: “Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan en gij zult rein zijn.” Nu dacht Naaman bij zichzelf: “Dat is me wat fraais, wassen! Denkt hij dat ik zo’n viespeuk ben dat ik me moet gaan wassen En dan nog wel zeven keer! Zo iets simpels. Ik was me normaal iedere dag en daar word ik niet beter van. Hij zegt dat ik me moet wassen in de Jordaan. Zijn onze rivieren, de Abana en de Farpar, niet veel beter dan dat stroompje de Jordaan? Waarom kan ik me niet thuis wassen en rein worden?” Zo gaan sommigen van u ook om met geloof. Sommigen denken dat er toch wel geloof met de sacramenten wordt uitgedeeld. Sommigen denken dat zij best wel respectabele burgers zijn en dat Christus door enkel genade alleen dieven en moordenaars redt. Maar zij hebben toch ook hun goede werken. Helaas, al uw

goede werken zijn waardeloos, zoals Paulus zegt: “schade en drek.” Al uw beste werken zijn vuilnis die u naar buiten moet brengen. Zet die werken opzij, want alles wat u nodig hebt, is: “Geloof en u zult leven.”

Naaman was boos geworden en hij ging weg. Maar zijn dienaren zeiden tegen hem: “Mijn vader, als de profeet u iets heel moeilijks had gevraagd, zou u het dan niet gedaan hebben? Zou u dan nu niet deze veel eenvoudiger opdracht uitvoeren, nu hij zegt: Was u en u zult rein zijn?” En u, mijn toehoorder. Als God tegen u zei: “Maak een voetreis naar België en u zult behouden worden.” Als u dat zou geloven, zouden de meesten van u vanavond nog vertrekken. Maar nu de boodschap is: Geloof en u zult leven, nu denkt u: Maar dat is veel te eenvoudig. Wat? Alleen op Christus vertrouwen en ter plekke gered zijn, dat kan toch niet?

Als Naaman naar Damaskus was teruggereisd en zich gebaad had in de Abana, was hij zeker niet genezen. Hij kon alleen genezen door zich te wassen in de Jordaan. Zo is het ook met u, zondaar. Uw zonden worden u niet vergeven, tenzij u deze opdracht gehoorzaamt: “Geloof in de Heere Jezus Christus.” Als u dat doet zult u ontdekken dat “gehoorzamen beter is dan offers.”

Ten slotte moeten we de andere kant onder ogen zien, namelijk dat niet gehoorzamen en niet luisteren naar het Evangelie leiden tot de ondergang. Ik weet dat er mensen zijn die het nogal hard vinden dat er niets anders is voor mensen die niet geloven dan de ondergang. Maar als u er even over nadenkt, zult u zien dat het rechtvaardig en redelijk is. Iedereen weet dat u uw kracht alleen kunt behouden als u regelmatig eet. Als u zou zeggen: “Ik eet niet meer, ik neem geen voedsel tot me”, dan kunt u naar Madeira reizen, het beste klimaat opzoeken, maar een gezond klimaat en veel beweging kunnen uw gezondheid niet op peil houden als u niet eet. Vindt u dat het nu onredelijk is dat als een mens niet eet, hij sterft? Is het zo hard te zeggen: “Als u niet gaat eten, zult u sterven?” Zo is het ook met geloven. Als u niet gelooft, zult u veroordeeld worden.

Stel er staat iemand die dorst heeft voor een fontein. De man wil er niet van drinken, hij wil liever iets anders om zijn dorst te lessen. Vertel hem dat dat niet kan.

Hij moet nu drinken of sterven. Hij zegt: “Ik zal er niet van drinken, maar het is wel hard dat ik daardoor moet sterven, erg hard.” Nee, simpele ziel, dat is het niet. Het is een onvermijdelijke natuurwet. Waarom de dwaas uithangen? Drink, man, drink!

Zo is het ook met Christus. Er is een weg van behoud. U moet Christus vertrouwen of omkomen. Er is niets hards aan dat u zou omkomen als u dat niet doet.

Hier is een man op zee. Hij heeft een zeekaart, en met behulp van een kompas kan hij zo de weg naar zijn reisdoel vinden. De poolster glinstert te midden van wolkenvelden en dat helpt hem ook zijn weg te vinden. “Nee”, zegt hij, “ik wil er niets mee te maken hebben. Ik let niet op de sterren, ik geloof niet in de noordpool, ik besteed geen aandacht aan dat rare ding in dat kistje; zo’n naald kan alle kanten uit wijzen. Ik geloof niet in jullie onzin en wil er niets mee te maken hebben. Dat is alleen bedacht door mensen die graag geld willen verdienen, laat maar.” Die man komt nergens aan

land, hij vaart maar wat rond. Dan zucht hij en zegt dat het toch wel hard is, erg hard. Ik denk het niet. En zo zeggen sommigen van u: “Ik ga die Bijbel niet lezen. Ik ga niet luisteren naar dat geklets over Jezus Christus. Ik geloof niet in dat soort nonsens.” Dan bent u verdoemd, mensenkind! “Dat is hard”, zegt u nu. Nee, dat is het niet. Het is een feit dat als u niet op uw kompas kijkt en niet op de poolster let, u verdwaalt op zee. Daar helpt verder niets aan. Zo kunt u nu uw schouders ophalen over geloof en Jezus Christus en zo meer, maar op uw sterfbed zult u ontdekken dat dat oude Boek en die kerkdiensten de enige goede gidsen waren op weg naar het eeuwige leven.

Waar woont u? Het kan zijn dat u vanavond terug moet naar de andere kant van Londen en LondonBridge (een brug) moet oversteken. Terwijl u hier zit, komt er een gedachte in uw hoofd dat u niet gelooft in bruggen, dat u niet gelooft in water en dat u ook niet gelooft in boten. U gaat weg en u komt bij de brug, maar u steekt die niet over. Er ligt een boot, maar u stapt niet in. U ziet de rivier, maar u zegt dat u die niet wilt oversteken. Vervolgens klaagt u dat het zo hard is dat u niet thuis kunt komen. Klaag niet zo hard. Uw denkvermogen is ietwat uit balans. U zou zo niet denken als u uw gezonde verstand gebruikte. Als iemand niet de dingen wil doen die tot een bepaald doel leiden, zie ik niet in hoe hij kan verwachten dat hij dat doel dan bereiken zal.

Stel, u hebt iets giftigs gegeten. De dokter komt en wil u iets geven dat het gif neutraliseert. Maar u gelooft er niet in en hoeft het niet. U zult eraan sterven en het is uw eigen schuld. Zo zal het u ook vergaan als u het Evangelie van Jezus Christus hebt gehoord en het niet gedaan hebt. Uw geweten zal, als u voor de grote Koning staat, een vonnis geven van “Felode-se” – “Hij verwoestte zichzelf.” Dat zegt het oude Boek: – “O Israël, gij hebt uzelf verwoest!”

Maar als ik die tekst aanhaal, moet ik daar niet stoppen, want de volgende regel is: “Maar in Mij is hulp te vinden”. Geliefde toehoorder, wat een genade is het dat er hulp is van God! Er is hulp in God voor u. Er is hulp bij God voor de slechtste mens onder u. Ik weet niet wie er hier vanavond allemaal zijn. Er kunnen mensen onder u zijn die geweldig gezondigd hebben. Maar er is hulp van Iemand die “machtig is om te verlossen.” Er is een Heiland, Die al uw zonden kan wegdoen. Bent u al grijs geworden in het kwaad? Mijn Meester kan zeventig jaar zondigen in één keer wegnemen door een toepassing van Zijn dierbaar bloed. Zie Hem bloedend aan het kruis, met zoveel pijn dat de engelen weenden bij de aanblik van Hem. Als u zich toevertrouwt aan de verdiensten van dat kostbaar bloed, zult u op een dag met Hem in het Paradijs zijn. God geve u dat u Jezus vertrouwt, dat u Hem nu vertrouwt. Dan zullen wij elkaar ontmoeten waar men zingt: “Alle heerlijkheid zij met Hem Die ons heeft liefgehad en onze zonden gewassen heeft in Zijn eigen bloed, voor eeuwig. Amen.”

[XFacebookWhatsApp](#)